

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 6–12 ΙΟΥΛΙΟΥ 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΙΟΥΛΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 8: 5-13 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τὸ Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΙΟΥΛΙΟΥ <i>Άγ. Κυριακῆς, Μεγαλομάρτυρος</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 9 ΙΟΥΛΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΤΗ 10 ΙΟΥΛΙΟΥ	★ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στο Hall τις Ἐκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή— Τίτ. 3: 8-15 Ἑυαγγέλιο— Ματθ. 5: 14-19

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος καί
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

Ἁγία Κυριακή, Μεγαλομάρτυς—7 Ἰουλίου

Ἡ Ἁγία Κυριακή ἦταν κόρη τοῦ Δωροθέου καί τῆς Εὐσεβίας. Αὐτοί ἦταν ἀτεκνοί καί παρακαλοῦσαν τὸ Θεό νὰ τοὺς δώσει παιδί. Πράγματι, ὁ Θεός εὐδόκησε, καί τὸ χριστιανικὸ αὐτὸ ζευγάρι, ἀπέκτησε παιδί. Γεννήθηκε ἡμέρα Κυριακή, γι' αὐτὸ καί τῆς ἔδωσαν τὸ ὄνομα Κυριακή. Κατὰ τὸ διωγμὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ, τὸ ἔτος 282 μ.Χ., οἱ γονεῖς τῆς συνελήφθησαν καί μετὰ ἀπὸ ἀνάκριση βασανίστηκαν καί ἀποκεφαλίστηκαν ἀπὸ τὸ δοῦκα Ιούστο. Ἡ δὲ Κυριακή παραπέμφθηκε στὸν Καῖσαρα Μαξιμιανό, καί ἀπὸ ἐκεῖ στὸν ἄρχοντα Βιθυνίας Ἰλαριανό, ὁ ὁποῖος τῆς υπενθύμισε ὅτι ἡ ὁμορφιά τῆς εἶναι γιὰ ἀπολαύσεις καί ὄχι γιὰ βασανιστήρια. Τότε ἡ παρθένος κόρη τοῦ ἀπάντησε: «Οὔτε σὴ νεότητά μου, οὔτε σὴν ὁμορφιά μου δίνω τὴν παραμικρὴ προσοχή. Καί τὰ λαμπρότερα ἀπὸ τὰ ἐπίγεια πράγματα εἶναι προσωρινά, ὅπως τὰ ἄνθη καί κούφια, ὅπως οἱ σκιές. Σήμερα, ἐπαρχε, εἶμαι ὁμορφη, αὐριο μὴ ἀσχημὴ γριά. Νὰ κάνω, λοιπόν, κέντρο τῆς ζωῆς μου τὴν ὁμορφιά μου; Τὴν ἀξία τῆς, ὅμως, τὴ γνῶρισα σὺς ρυτίδες, πού τὴν περιμένουν καί στὸν τάφο πού τὴν καλεῖ. Νόμισες, λοιπόν, ὅτι θὰ κάνω τὴν τερατώδη ἀνοησία, νὰ χάσω τὴν αἰώνια λαμπρότητα γιὰ νὰ μείνω λίγο περισσότερο σὴ γῆ; Γι' αὐτὸ στὸ ξαναλέω, ἐπαρχε: εἶμαι καί θὰ εἶμαι σὴ ζωὴ καί στὸ θάνατο χριστιανή». Εὐχρηστίστῳ ὁ Ἰλαριανός, σκληρὰ τὴ βασάνισε καί διέταξε νὰ τὴν ἀποκεφαλίσουν. Ἀλλὰ πρὶν πέσει ἡ σπάθη, προσευχόμενη παρέδωσε τὸ πνεῦμα τῆς στὸν Κύριο.

Ἁγία Ἐυφροσύνη, Μεγαλομάρτυς—11 Ἰουλίου

Ἀπολυτίκιον

Λίαν εὐφρανὰς τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφροσύνη Χριστοῦ καλλιπάρθενε·
τῆς γὰρ Τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν,
Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

- Δάκρυα μετάνοιας και δάκρυα δοξολογίας

-Γέροντα, να μας εξηγήσετε αυτό που γράφει ο Αββάς Ισαάκ για τα δάκρυα:

« Άλλα δάκρυα καίουσι και ξηραίνουν το σώμα και άλλα δάκρυα ευφραίνουν και τρέφουσιν αυτό και όσα μεν δάκρυα γεννώνται εκ της κατανύξεως της ταπεινής καρδιάς δια τας αμαρτίας, καίουσι και ξηραίνουν το σώμα.

Τα της δευτέρας τάξεως δάκρυα προέρχονται εκ της γνώσεως και συνέσεως τα οποία καλλωπίζουν το πρόσωπον και τρέφουσι το σώμα».

-Τα πρώτα δάκρυα είναι δάκρυα μετανοίας. Πονάς βαθιά και ειλικρινά

για το σφάλμα σου και κλαις με ταπείνωση. Τα δάκρυα αυτά καταβάλλουν τον άνθρωπο, αλλά έχουν και θεία παρηγοριά. Όταν όμως η ψυχή συμφιλιωθεί με τον Θεό, έρχονται τα δάκρυα της ευγνωμοσύνης και της δοξολογίας, που είναι δάκρυα αγαλλιάσεως. Τότε η ψυχή βρίσκεται σε άλλον χώρο, φτερουγίζει στην απαλή εκείνη γλυκύτητα, την παραδεισένια. Στην δεύτερη αυτήν κατάσταση ο άνθρωπος και με λίγη τροφή περνάει.

Ευφραίνεται η καρδιά και το ελάχιστο που τρώει τον κρατάει,

αλλά και η έλλειψη ύπνου δεν τον βλάπτει. Δεν είναι ότι πιέζει τον εαυτό του, για να μην κοιμηθεί, αλλά από την υπερβολική αγαλλίαση δεν μπορεί να κοιμηθεί. Φουντώνει ο θείος έρωτας στην καρδιά και δεν του κάνει καρδιά να κοιμηθεί.

Εκείνη η χαρά η μεγάλη αναπληρώνει πολύ ύπνο.

-Μπορεί, Γέροντα, να ψάλλει κανείς το «Χριστός γεννάται, δοξάσατε» με δάκρυα;

-Ναι, με πλημμύρα από δάκρυα, από ευγνωμοσύνη!

-Δηλαδή, Γέροντα, μπορεί να κλαίη κανείς, όταν δοξολογή τον Θεό;

-Ναι, αισθάνεται μία ανέκφραστη αγαλλίαση από ευγνωμοσύνη, που δεν κρατιέται ο άνθρωπος, τινάζεται. Αυτό είναι το πραγματικό ξέσπασμα δοξολογίας.

Να κινηθείτε στην πνευματική σφαίρα, στην δοξολογία.

«Δόξα σοι ο Θεός, δόξα σοι ο Θεός» να λέτε συνέχεια. Μετά όλα θα σας συγκινούν, για όλα θα νιώθετε μεγάλη ευγνωμοσύνη προς τον Θεό, και ο Θεός θα σας τρελάνει με τις πολλές του ευλογίες.

(Λόγοι Παΐσιου, τόμος ζ΄, Περί προσευχής, Εκδ. Ιερού Ησυχαστηρίου
"Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος", σελ.238-240)

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 8: 5-13

Η πίστη του εκατοντάρχου και η μοναδική του ταπείνωση

Όταν ο Κύριος κάποια ημέρα ήλθε στην Καπερναούμ, Τον πλησίασε ένας εκατόνταρχος και Τον παρακαλούσε: Κύριε, ο δούλος μου είναι κατάκοιτος στο σπίτι και βασανίζεται τρομερά από τους πόνους του. Τότε ο Κύριος του άπαντα: Θα έλθω στο σπίτι σου και θα τον θεραπεύσω. Ο εκατόνταρχος όμως του αποκρίνεται: Κύριε, δεν είμαι άξιος να μπεις κάτω από τη στέγη του σπιτιού μου, αλλά μόνο πες ένα λόγο και θα γίνει καλά ο δούλος μου. Διότι κι εγώ άνθρωπος είμαι κάτω από εξουσία, και έχω κάτω από τις διαταγές μου στρατιώτες και λέω στον ένα· πήγαινε, και πηγαίνει· και στον άλλον· έλα, και έρχεται. Και στο δούλο μου λέω, κάνε αυτό, και το εκτελεί.

Πόση ταπείνωση είχε αυτός ο ειδωλολάτρης αξιωματικός! Ενώ δεν είχε μεγαλώσει και δεν είχε ζυμωθεί με τις παραδόσεις και τις διδαχές της αληθινής πίστεως στον ένα Θεό, έχει επίγνωση ανεξήγητη, ταπείνωση μοναδική. Θεωρεί τον εαυτό του αντάξιο της παρουσίας του Κυρίου στο σπίτι του. Συναισθάνεται την αμαρτωλότητά του στη θέα της ακτινοβόλου αγιότητας του Χριστού μας. Συναισθάνεται ακόμη και τη μεγαλειότητά του. Κατανοεί ότι ο Κύριος έχει εξουσία πάνω στη ζωή και την υγεία των ανθρώπων. Και δεν ζητά από Αυτόν να παρακαλέσει, αλλά να διατάξει την ίαση του δούλου του. Δείχνει λοιπόν μία τόσο μεγάλη πίστη, μία πίστη που θαύμασε και ο ίδιος ο Κύριος και την επαινέσε δημοσίως.

Αυτήν ακριβώς τη φράση του εκατόνταρχου την πήραν στα χείλη τους αμέτρητοι άγιοι της Εκκλησίας μας, οι οποίοι αισθάνονταν τη δική τους μικρότητα μπροστά στο μεγαλείο του Κυρίου. Και η φράση αυτή έγινε προσευχή. Μία προσευχή που ωελίζουμε με πίστη, συναίσθηση και ταπείνωση όλοι οι πιστοί, όταν στεφόμαστε με δέος μπροστά στο άγιο Ποτήριο. Και επαναλαμβάνουμε με ταπείνωση και συναίσθηση τα λόγια του εκατόνταρχου: «Κύριε, οὐκ εἰμί ἰκανός ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς». Διότι η ψυχή μου είναι έρημη από αρετές και κατερειπωμένη από τις αμαρτίες μου. Πού να βρεις, Κύριε, τόπο να κλίνεις την κεφαλή σου; Αλλά Εσύ που ταπείνωσες τον εαυτό σου, καταδέξου να εισέλθεις στον οίκο της αμαρτωλής μου ψυχής και να με θεραπεύσεις.